

записъ или отъ Закона срокъ, тогазъ лицето, което го е дало подъ навло може по волята си да поиска обезщетяване за закъсняването, което обезщетяване са опредѣля въ обезателния за навлото записъ, ако ли нѣма направено условіе, тогазъ може да земе онуй обезщетяване, което ще са опредѣли отъ прицѣнители, или да развали условіето за навлованьето, и да поиска отъ лицето, което е зело подъ навло половината отъ условеното навло и прочіитѣ ползы.— Въ този случай, лицето, което е зело подъ навло, и което нищо не е натоварило прѣзъ реченія срокъ, може, преди наченването на допълнителный *старіи* (*), да са оттегли отъ условіето, съ задълженіе да заплати на лицето, което е дало подъ навло или на корабначалника половината отъ условеното въ обезателния записъ навло и прочіитѣ ползы.

Чл. 109.) Ако лицето, което е зело подъ навло прѣзъ реченія срокъ не натовари освѣнь една часть отъ условеный въ обезателния записъ стоки, лицето, което е дало подъ навло подобно може по предпочитанье или да поиска означаемый въ първия параграфъ на предидущія членъ обезщетяванія, или да направи плуваньето си само съ натоварената часть стоки; въ този послѣдний случай, навлото изъ цѣло са плаща на лицето, което е дало подъ навло.

Чл. 110.) Ако лицето, което е зело подъ навло натовари по-вече стоки отъ колкото е съгласило, за по-вечето заплаща навло, съразмѣрно съ условеното въ обезателния записъ.

Чл. 111.) Лицето, което дава подъ навло или корабначалникътъ като е представилъ вмѣстимостта по-вече отъ колкото е тя, длѣженъ е да направи съразмѣрно намаленіе върху цѣната на навлото, и да обезщети лицето, което е зело подъ навло — ако изявленіето за вмѣстимостта на корабя не прави разлика отъ дѣйствителната вмѣстимостъ

(*) *Старія*, дни на *старія* или дни на пребываніе ще каже за днитѣ, които са даромъ отстъпватъ на натоварача за натоваряне или растоваряне; а допълнителны *старіи* или *контростаріи* са казватъ онѣзи дни, които съ заплатата му са отстъпватъ подиръ първитѣ *старіи*.